

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Ved de Forhandlinger, som i sin Tid fandt Sted i Landstinget under Behandlingen af det Samme forelagte Forslag til Lov angaaende Redningsvæsenet paa de danske Kyster, fremkom en Henstilling om, at Ministeriet nærmere vilde lade undersøge, om der ikke ved Vedersø Klit, der nu kun er Raketstation, maatte kunne tilveiebringes fornødent Mandskab for en Redningsbaad, da det i saa Fald formeentes hensigtsmæssigt, at bemeldte Station blev forsynet med en saadan og optagen i de fuldstændige Stationers Klasse (v. Rigsdagstidenden for 3die Sæsson 1851 Anhang B. Sp. 578); — ligesom ogsaa et lignende Forslag blev med Hensyn til Lild Strand fremsat under Sagens derpaa følgende Behandling i Folkethinget (Rigsdagstidenden, Forhandlingerne paa Folkethinget. 3die Sæsson 1851, Sp. 4395—4396).

Til at tage denne Sag under Overveelse har Ministeriet fundet sig saameget mere opfordret, som de ovennævnte tvende Puncter i det af Commissionen for Redningsvæsenets Ordning i Slutningen af Aaret 1849 afgivne Hovedforslag, der er lagt til Grund ved Redningslovens Udarbeidelse, vare udpegede som Steder, hvor Anbringelsen af et Redningsfartoi i sig maatte ansees særdeles ønskelig. Det blev i saa Henseende af Commissionen navnlig fremhævet, at der udenfor Lild Strand i en Afstand af omtrent 1 Mill fra Land findes en landløs Steengrund, Bragen kaldet, hvor der oftere er foresaldet livsfarlige Strandinger, samt at det, naar Indstrændinger foresalbe enten her eller ved Vedersø Klit, vil være umuligt at yde disse Stationer Fartøishjælp fra nogen af de samme nærmestliggende, da deels det sidstnævnte Sted er for langt fjernet fra de Puncter paa Kysten, hvor Redningsbaade ere stationerede, deels, hvad Stationen ved Lild Strand angaaer, det er umuligt paa Bogn at transportere et Fartoi fra samme forbi Bulbjerg østerefter og Hanstedholm vesterefter. Ministeriet fandt imidlertid dengang, med Hensyn til hvad af Commissionen tillige var oplyst om Banfælligheden af paa de omtvære tvende Puncter at tilveiebringe det for-

nødne Mandskab til et Fartøis Betjening, tilraadeligt for Tiden ikkun at andrage paa, at disse Steder bleve forsynede med Raketapparater, forbeholdende sig, saafremt en længere Tids Erfaring eller en yderligere Undersøgelse af de locale Forhold maatte godtgjøre Muligheden af at overvinde de foresundne Banfælligheder ved disse Stationers Oprettelse til fuldstændige, at fremkomme med nærmere Forslag derom. I Overensstemmelse hermed blev der i det Rigsdagen forelagte Lovudkast, der forsaavidt vedtoges uforandret af denne, kun foreslaaet Raketapparater for disse Stationer.

Efterat Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af et Redningsfartøis Anbringelse paa begge de omberørte Puncter af Nørrejylland's Bestkyst nu paany er reist ved den fra Rigsdagens Side givne Anledning, har Ministeriet i saa Henseende foranstaltet en gjentagen Undersøgelse af samtlige lokale Forhold, navnlig ved den constituerede Bestyrer af Redningsvæsenet paa Nørrejylland's Bestkyst, Kammerraad Claudi, i Forening med 2 Mænd, der hver især vare nøie bekendte med de tvende Strækninger af Kysten, hvorom her var Spørgsmaal. Som Resultatet heraf foreligger, hvad Stationen ved Vedersø Klit angaaer, at der sammebeds kan sikkes det Fartoi, som anskaffes for denne Station, en tilstrækkelig og bestemtlig Betjening, ligesom det ogsaa af en desangaaende med Ringkjøbing Amt indledet Correspondence fremgaaer, at det uden synderlig Beskøffning vil kunne tilveiebringes Transportveie for Fartøiet; og maa for denne Stations Vedkommende de tidligere Betæneligheder ved her at anbringe en Redningsbaad saaledes ansees bortfaldne. Hvad derimod den paatænkte Oprettelse af en complet Station ved Lild Strand angaaer, har det viist sig, at Mandskab til at betjene en der stationeret Redningsbaad ikkun er at finde i en temmelig lang Afstand, endog indtil 3 Fjerdingvet fra det Sted, hvor Baaden maa placeres.

Ihvorvel Omstændighederne for det sidstnævnte Puncts Vedkommende saaledes i det Bæsenlige ere de samme nu som tidligere, har Commissionen for Redningsvæsenets Ordning under de yderligere Forhandlinger med Samme, for hvilke Sagen i det Hele gjordes til Gjen-